

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ORDET

FRIT

No. 4.

☞ ☞ ☞ 15. Oktober. ☞ ☞ ☞

1913.

Ungdom og Politik.

DET Menneskes politiske Liv kan ofte deles i tre Afsnit. Naar man som Barn begynder at interessere sig for Politik, indtager man selvfølgelig akkurat samme Standpunkt som ens Far — alt andet duer ikke. Senere, naar man bliver mere voksen, begynder man at tænke selvstændigt, forsøger at danne sig en Mening. Man bliver da som Regel Tilhænger af det Parti, hvis Formaal man synes er det retfærdigste, og man tænker ikke paa egne Fordele.

Men saa naar man bliver ældre, bliver sin egen Mand, kommer til at betale Skat o. lign., gaar man over til at dyrke den Politik, som er gunstigst for én selv efter den Stand, man tilhører, og den Formue, man har. Arbejderen bliver Socialdemokrat, Landmanden slutter sig til Venstre, og Grosserereren, Fabrikanten, den rige Købmand til Højre.

Saaledes vil det ofte gaa.

Den rene og skære Egoisme træder frem i én. Og man generer sig slet ikke derved. Tværtimod! Det betragtes som noget selvfølgelig. . . . Er da ikke den unge Mands politiske Anskuelser, naar de er oprigtige, omend de kan være enfoldige i mange Maader, lige saa meget værd som den bedagede, erfarne Mands Anskuelser, som er byggede paa praktiske, men ofte uretfærdige Hensyn?

— — — Hvad angaar den specielle Stilling, som den unge Mand indtager over for Partierne, saa er det ofte Tilfældet, at han hælder til en mere radikal og ofte socialistisk Anskuelse.

Og det er ganske naturligt!

Et ungt Menneske med et ungdommeligt, fyrigt Sind kan vanskeligt føle sig tiltrukket af en Venstrepolitikers djærve, praktiske, nøgterne Principper eller af Højres Konservatisme. Nej, man vil fremad; blot ikke blive ved det gamle. — Bjørnson giver rigtig en ung Mands Følelser Udtryk i sin Sang: „Jeg

vælger mig April;“ Man ønsker netop, at det gamle skal falde, det ny faa Fæste; hvad om „det volder lidt Rabalder, — Fred er ej det bedste; men at man noget vil“.

Disse Ord kan ogsaa — forhaabentlig uden at gøre Digterens Ord til Skamme — anvendes i Politik. Det bliver da i Ordets bedste Betydning en „radikal“ Politik.

Ogsaa Socialisternes Program: Arbejdet er Kilden til al Samfundsrigdom og -kultur, og *hele Udbyttet bør tilfalde dem, der arbejder*, finder god Sangbund i et ungt Hjerte. Er det ikke naturligt og lige til, at den, der arbejder, ogsaa skal høste Frugten deraf? Ikke desmindre ser man jo, at de, der arbejder haardest, Arbejderklassen, er de daarligst stillede i økonomisk Henseende og har den mindste Indflydelse i Landets Regering. Man finder dette unaturligt og uretfærdigt, og man slutter sig til det Parti, hvis Formaal det er, at forbedre disse Forhold, at udjævne Forskellen mellem rig og fattig og befordre Retfærdigheden. Den Maade, hvorpaa Partiet stræber efter dette Maal, er maaske ikke den bedste, maaske ikke heller helt retfærdig, maaske ikke praktisk og gunstig for den unge Mand, naar han senere træder ind i Samfundet som Borger; men det tænker man ikke paa i den purunge Alder, det forstaar man ikke, man tænker kun paa Maalet.

Og jeg vilde haabe, at vi unge, der nu er besjælede af Retfærdighedens Aand, ikke nogen Sinde maa blive Ofre for Egoismen, men altid ønske den størst mulige Lykke for det størst mulige Antal Mennesker. Vi vil sikkert befinde os bedst derved. *Thi det er ikke let for én at føle sig lykkelig, naar man ser en anden lide under et Tryk,*

som man selv kunde være med til at afhjælpe.

—n.—n.

Efteraar.

*Den sidste Trækfugls Vingslag
i daggraa Skumring døde,
blidt sovned ind den trætte Dag
for Nattens Kærtegn bløde,
mens Vinden sang dertil.*

*Nu fryser Somrens lyse Drøm,
nu dør de unge Tanker;
bort glider de i Tidens Strøm,
alt Høstens Taagebanker
har slukt den sidste Glød.*

*Der er saa koldt paa Vej og Sti,
saa koldt og høstligt øde;
det hvisper vemodsfult: forbi,
de døde alle, døde,
de Længsler, Somren bar.*

G. K.

Swett Marden:

„Jeg vil fremad“.

Pris 3 Kr. (E. Jespersens Forlag.)

Det er ikke en spændende Nutidsroman, saa man bliver ikke hensat i en nervøpirrende, drømmende Tilstand, (som vel nok er meget yndet af den moderne Ungdom), men Bogen kan nok læses endda. —

Bort fra Drømmeverdenen og Luftkasterne og til det virkelige for en Gang Skyld!

Efterhaanden som man vender Bladene, synes man at komme i Besiddelse af en mægtig Energi og af en Vilje, som synes at have Haardhed 1. Nu gælder det om at holde fast ved

de under Læsningen erhvervede Goder, og i Særdeleshed gælder det for dem, som ikke i Forvejen har haft ret stort Kvantum af dem.

De mange Eksempler, som Marden har fremdraget i Bogen, viser, hvorledes Mennesker, selv om de var stædt i fattige Kaar, ved Arbejde er kommen frem i Verden. —

„Where there is a will, there is a way“, og man siger til sig selv: Nu skal der handles, Energi skal koncentreret og Viljen skærpes. I Morgen vil man ikke som i Gaar sidde og glæde ud af Vinduet eller springe et Fag over, idet man tror at kunne klare sig med de glimrende Evner, som man i Virkeligheden aldrig har. —

Saa en Tid efter — det behøver ikke at være ret længe — oplever man en Stranding. Den opstaaede Energi viser sig at kunne forsvinde lige saa hurtigt, som den kom, og viser sig at være et meget luftigt Begreb, som til sidst rent forflygtiger. Den diamant-haarde Vilje kommer i med at forvitte og ender ret hurtigt som en sprød Masse. Saadan er nogle Menneskers Natur, og saadanne kan Marden ikke ved sin Bog omskabe til det modsatte. — Kedeligt nok for Resten.

Selv om den, der læser Bogen, ikke er blevet et stræbsommere Menneske, end han var i Forvejen, saa har Bogen dog ingenlunde været uden Betydning for ham. De dovn, karakterløse Individer føler sig ofte forurettet af Skæbnens Tilskikkelser. De klager paa Chancer. Marden siger: „Livet mydrer af Chancer“. Der er Chancer for alle, nogle forstaar at gribe dem, andre ikke, det er deres Fejl. Man hører ofte de sidste sige om en, der har forstaaet at gribe en Chance: „Ja, han var nu ogsaa Pokkers heldig“. — Det er et dumt og enfoldigt Udbrud. — —

— Et lille Uddrag af Kapitlet „De ledige Øjeblikke“:

„Ethvert Menneske burde have et Arbejde, der kunde beskæftige ham i ledige Timer, noget nyttigt, som han med Glæde kunde kaste sig over, naar som helst, han har en Time tilovers. Det er ligegyldigt, om det hører under hans Arbejde eller ligger uden for, naar han blot kan gaa op i det med Liv og Sjæl. — — — Det værste ved spildte Timer er ikke saa meget Tidsspildet, som Spildet af Evner; Dovenskab rustet Nerverne og forbener Musklerne. — — — Vær varsom med, hvordan du slaar din Tid ihjel, thi deraf afhænger hele din Fremtid.“

— Disse Ord om de ledige Øjeblikke er værd at lægge Mærke til. — Vi har alle mere eller mindre Fritid, men hvor ofte bortødsler vi den ikke paa en højst forkastelig Maade, til tom Fornøjelse og andet, i Stedet for at benytte den til et fornuftigt, selvstændigt Arbejde, som kan fremme vor Viden og Energi. —

Marden har hele Bogen igennem leveret et godt Stykke Arbejde. Man træffer ikke paa nogle svage Punkter eller nogen Overfladiskhed i nogen Retning. Hele Stoffet er grundigt gennemtænkt og velbehandlet. — „Jeg vil fremad“ vil sikkert blive meget efterspurgt paa Efteraarets Bogmarked. —e.

Faldende Blade.

Et for et løsnede de sig og faldt, de gule Blade, langsomt sejlede de gennem den stille Luft og lagde sig til Hvile, blidt og dæmpet. Et for et. En hel Røgn var det.

Grosserer P. sad og fulgte dem med

ORDET FRIT

udgaar 2 Gange maanedlig og
koster pr. Kvartal **65 Øre.**
Enkelte Nr. a 15 Øre.

Abonnement tegnes hos *Caspar Andersen*, Dæmningen 40, og hos Bladets øvrige Abonnenttegnere. Artikler og lign. indsendes til *G. Koed*, „Vejlborg“, Vejle.

Tegn Abonnement!

De støtter derved en god Sag.

Øjnene fra sin Bænk, hvert et paa dets Fart nedad.

Grosserer P. sukkede. Det var saa sørgeligt dette med Efteraaret. Død. Tilintetgørelse. Sgu i Grunden ikke morsomt, nej.

Og uvilkaarligt drejede hans Tanker ind mod ham selv. Hans Mund krængede sig ganske lidt om i forfærdelig Væmmelse.

Op mod de Halvthundrede — Mave — Slaphed — ingen Munterhed mere — sgu i Grunden ikke morsomt det hele.

— — Hvordan var han kommen herved? Deroppe var der lunt og lyst bag Ruderne. Og her sad han, Husherren, i den forpjuskede Have med de urevne Gange.

Hvordan var det sket, hvordan — hans Hjærne sov, han huskede ikke — —.

Et Blad strøg sig forbi paa sin Vej. Det var som et Kærtegn — et Kærtegn! — en død Ting.

— Han mindedes *engang* for længe siden. Han var ung, Mod, Lyst paa Livet. Rask Fyr i Balsalen og i sit Arbejde. En streng Tid. En lykkelig Tid. — Gennembrudstid.

— — Og endnu længere tilbage.

Hans Barndom. En Erindring næsten glemmt. Barndom. Saa blødt og mildt. *En Moder* — en lille Verden, saa stor og rig, en Anen af det Evige.

— — Han forstod ikke sig selv i Dag. Hvad var det for Ideer han fik? Han, den rolige, selvsikre Mand!

Byraadsmedlem, Formand for — —!

Han!

Det raslede rundt om i de visne Blade — stadig løsnede sig og faldt, Dryp i Dryp, — evindeligt, en evig Forbløden, indtil alt var forbi.

Løvfaldstid!

Hm, Grosserer P. rømmede sig. Han vilde rejse sig, men det var, som kunde han ikke.

Et Vindstød fo'r gennem den mørkende Luft, fejede af Sted med de faldne Blade, og nu hvirvlede en hel Hær ned fra oven og strejfede ham i Farten. Et af dem lagde sig paa hans Haand.

— Han stod op. Der var koldt og mørkt i den øde Have, koldt og, hm, fugtigt, ikke sundt for Fødderne — men deroppe fra skinnede det lyst og varmt og godt ud til ham. Han huskede med ét paa, at Konsul B.'s med flere vilde komme i Aften — om *een* Time — og han var ikke klædt paa til at tage imod dem. — Det gjaldt at skynde sig.

Og hans Trin tabte sig i de raslende Bladdynger.

Tropenatten.

Hed er Natten i de hede Troper,
uden Søvn og Hvile, uden Fred.
Hed er Natten, tung af syge Drømme,
spottet og forbandet, naar den led.

Højt en Hær af slanke Minareter
knejser over flade Tages Hær,
Luften døser tung i alle Kroge,
Pestens Aander venter tavse der.

Mange Lyde svirrer gennem Staden,
slummerbundne laller sære Ord,
— hør, et Kvindeskrig igennem Mørket!
— Vanvid, Vanvid dybt i Natten bor.

Sydens Søn paa Lejets bløde Hynder
kan ej sove i den hede Nat,
vaagne, syge Tanker døver Hjernen,
— Vanvid, Vanvid har hans Sanser fat.

Rædsel lurur bag hver Fold i Tæppet,
og det hvisker nær hans vaade Kind;
blege Øjne stirrer ned imod ham,
sygt og bange er hans pinte Sind.

„Vift mig Slave, brænder Helveds Luer!“
Blomster aander ud sin stærke Duft,
kvalfuldt vaander Fyrsten sig i Søvn;
uden Køling er den hede Luft.

Hvileløs Moskitoskaren summer,
Tigren vandrer Byen ganske nær;
sælsomt jamrer Aberne i Lunden,
klynker som et Barn i deres Træ'r.

— — Stjernen blegner over Taarnets
Maane,
Allahs Navn gaar gennem Staden ud;
Fyrsten vender sig paa Lejets Puder,
mumler sagte: „Allah, store Gud!“

G. K.

Der er noget, der hedder Snobberi.

Skæbnens Ironi har villet det saa,
at det trives bedst i smaa, lave Lande,
hvor det ved sin Urimelighed virker
latterligt paa den Fremmede, der kom-
mer derude fra og ikke kan forstaa
dette G nubberi her, hvor alt er smaat
og fladt, hvor en Haandfuld Huse er
»Købstad« og »den store Mand« en
Pusling, som man derude slet ikke
regner med.

Det har den Egenskab, har Snobbe-
riet, at det kun kan leve i Ord, saa
snart det kommer til Handling — da
svinder det.

Men i et lille Land, hvor Vandet
altid staar stille, der trives det og fly-
der rundt som en slimet Andemad,
der dækker alt og skjuler Tingenes
sande Karakter. Og fede Ænder sejler
rundt i Vandskorpen og snadrer i den
dejlige Mad.

Til sidst er det lille Land blevet en
død og livløs Mose.

Gunnar Gunnarsson:

„Gæst den enøjede.“

Pris 2,50 Kr. (Gyldendal).

En moderne islandske Slægtroman eller ret-
tere Afsnit af en saadan. Stilen er kort og
knap, Sætningerne simple, uden al Staffage.
Man læser denne Bog og glæder sig over at
se et nyt Udslag af den friske Impuls, der i de
senere Aar i stedse større Omfang udgaar fra
Sagøen, repræsenteret ved Navne som *Jon*
Trónsti, *Sigurjónsson* og *Gudlaugsson*. Den
gamle Aand er som vaagnet til nyt Liv, og en
ung og kraftig Litteratur er spiret frem.

Vi har her et i mange Henseender vellyk-
ket Forsøg paa en moderne Genoplivelse af
Sagaen. En stærk Oprindelighed præger Skil-
dringerne, og Emnet er stort og dybt: Gæst
den enøjede, engang den berygtede „Præstdjæ-

vel“ og nu en elendig Tigger, der halter Landet rundt i sine Pjalter, fra Gaard til Gaard, fra Sogn til Sogn, ukendt og mystisk, en Slags Profet, tilbedt af alle. Som Indbegrebet af alt godt staar han for Menneskene, og de lytter tavse til hans Vidsdomsord. Men selv føler han sig som den usseligste af alt skabt, stadig skælver han for Herrens Vrede, stadig er hans Sind delt mellem Haab og frygtelige Tvivl. „Herre, Herre, — tilgiv mig Herre!“ vaander han sig i Natten, hans Skyld synes ham saa stor, den kan ikke sones ved et helt Livs Tiggergang. Om Dagen er han atter den vise Olding, hvem alle hører med Ærefrygt.

Han føler Døden nærmere sig og endelig, efter tyve Aars Omflakken, vover han sig hjem til Fødegaarden, og den Egn, der saa hans onde Gerninger. Betagende er de følgende Optrin, Mødet med Sønnen, Samtalen med den unge Kvinde — og først og fremmest Skildringen af hans sidste Vandring, paa hans Livs sidste Aften, mod Hjemmet. Feberen slider ham, men inden i ham jubler det: „Hjem til Borg, hjem til Borg, hjem til Borg.“

„Stor Herlighed rummer alle Soles Straalevæld og al Verdens drukne Foraarsfryd, — men ingen Herlighed kan dog maales med den at vende hjem, efter et helt Livs Kampe, efter Snese af Aars sjælelig og legemlig Strid, — vende hjem, for at dø, hos Mennesker, man i sit Hjerter elsker, og hvis Tilgivelse man haaber at opnaa.“

Forsoningen følger, og han dør, „endelig af Herren undt den Fred, han saa længe havde attraaet.“

Bogen rører ved sin enkle Tone. Den indeslutter i sine 145 Sider en Verden af Poesi og dyb Menneskekundskab.

Derfor læser man den.

„Nordens Ungdom“.

For kort Tid siden kom der et Par Prøvenumre af „Nordens Ungdom“. Det er baade et Studenter- og Gymnasiastblad, og det, det samler sig om, er „Nordens andliga og kamratliga enhet“. Det koster 2 Kr. halv-aarlig og udkommer mindst 10 Gange om Aaret, 5 Gange før Jul og 5 Gange efter. Bladet er paa 32 Sider og meget righoldigt.

Først indeholder det en Redegørelse om Bladet, dernæst en udmærket Artikel om

„Vor Sak“ af Bevægelsens Førstemand, Herm. Smitt-Ingebretsen. Af det øvrige fremhæves Referat af Mødet paa Kinnekullen og en Enquête: hvad de nordiske Landes kendte Mænd og Kvinder mener om „Nordens Ungdom“ og „Nordens andliga osv.“, samt Sommermøderne. Prof. Jakob Knudsen, Johan Skjoldborg, Prof. Oscar Montelius, Fru Jutta Bojsen-Møller, Sekretær Gunnar Engberg o. fl. har alle udtalt sig anerkendende om Sagen og Møderne.

Foruden flere udmærkede Indlæg er der til Slut nogle Noter, hvoriblandt Anmeldelse af „Ordet frit“. I Oktobernumret findes der blandt andet Referat af de kristelige Gymnasiastmøder, og et yndefuldt svensk Digt. Det udmærkede Blad fortjener stor Udbredelse, hvad det ogsaa har undtagen netop i Vejle, hvor der kun er nogle faa Abonnenter. Men det kan jo naa's endnu. Tegn Abonnement saa snart som muligt hos Gymnasiastrepræsentanten. Selvlølgelig kan enhver, selv om man hverken er Student eller Gymnasiast, holde Bladet.

gai.

En Indsender

gør under Mærket *J. T.* opmærksom paa, at den i Nr. 2 afsluttede Skitse „Koraløen“ ikke bringer noget nyt: Læserne ved meget godt, hvordan Koraldyr lever og ligeledes, at de ingen Historie har, mens Menneskene har en saadan.

Det er muligt, men den ærede Indsender glemmer, at det tørre Faktum, den blottede Kendsgerning er død, kun ved at „puste Liv i den“ vil den kunne interessere det store Flertal. Koraldyrenes Liv, fremtillet i et Leksikon, er en saadan død Viden. Jeg har efter ringe Evne søgt at omskabe den til Liv. Carl Evalds naturhistoriske Eventyr er iøvrigt et Eksempel paa genialt omformede „Kendsgerninger.“ —

* * *

Saa er det ogsaa galt med X.s Fremstilling af den studerende Ungdom i Nr. 2: Den, der faar 3,50 til Artium, skal ikke gaa af, men fortsætte ved Universitetet, da hans „Studier“ ellers gaar til Spilde. Dette kan være rigtigt, hvis man kun betragter Gymnasiet som en Gennemgang til Viderelæsning og ikke som en „almindelig Dannelsesprøve“. Men til dette sidste nærmer Artium sig i stadig højere Grad, og han, — eller hun — der fik 3,50, har saale-

des ikke ganske spildt deres unge Aar, selv om de rigtignok med den Karakter kunde have anvendt dem til noget bedre. G K.

Studenterforeningens Ledelse

er ikke heldig i Aar; den indtager rent ud sagt en ynkelig Holdning. Man husker endnu fra Foraaret Affæren med Brandesbusten. Der var noget muggent ved den Sag, noget af dette vil-vil ikke, som er det sørgeligste af alt inden for Aandslivet.

Og nu ved Rusmodtagelsen!

Man præker ikke det ene Øjeblik Moral for unge Sjæle, for i det næste at lade en Skuespillerinde foredrage Tvetydigheder (hendes Deklamation være end nok saa „superbe“) Vi maa vide, hvor vi har vore Mænd. De unge Studenter og det hele danske Folk kan forlange det. Gunnar Engberg taler om at lade „Svinene“ oprette en særlig „Svineklub“.

En i og for sig udmærket Tanke; blot er jeg bange for, at naar det kommer til Stykket, er der ingen Svin. Men de to Strømninger findes dog ligefuldt, en ren og en mudret, og de blander sig i Senioratet yndigt sammen til en storslaaet Griseharmonie, der kan kulminere i Afsyngelsen af Rimerier som „Smaa Clothilde“. — „Politiken“ gjorde store Penge paa denne Sang ved at lade den optrykke i en værdig og dydig Indramning af dybfølt Forargelse over „det sjofle og aandløse Produkt“.

Abonnenter,

der endnu ikke har indbetalt deres Kvartalsabonnement, bedes erlægge dette til Bladets Kasserer, Caspar Andersen, Dæmningen 40, inden næste Nr.s Fremkomst, den 1. November.

Juvelér.

Telefon 374.

G. GULDBRANDSEN,

KIRKEGADE 2.

GRUNDLAGT 1854.

Største Udvalg i Guld, Sølv og Electroplet.

Guldsmed

Telefon 374.

Chokolade,

∞ Cigarer & Cigaretter. ∞

Største Udvalg.

P Spangs Eftg.

Amatørfotografer

gør Deres Indkøb i Byens ældste Forretning med

fotografiske Artikler.

Vejle Materialhandel, E. Hvidtfeldt.

5 Cooper-Bøger a 50 Øre.

Den sidste Mohikaner. — Hjortedræber. —

Lodsen. — Stifinder. — Prærien.

Faas i C. Neumanns Boghandel.

Urglas 25 Øre !!

Urmager Johs. Jasper,

Kirkegade 19.

F. Beecken,

Telefon 716.

Kirkegade 2.

Elegant Udvalg i Parfumerier, Toiletartikler, Lædervarer.

Alt til laveste Priser.

Nye Rygsække

er hjemkommen i

„DET RØDE HUS“

Se Skabet i Porten.

Biografteatret, Vejlborg

Største og eleganteste Teater

for levende Billeder.

Køb Deres
CYKLER
DÆK og SLANGER
 hos **Chr. Søndergaard.**
NB. Byens bedste Reparationsværksted.
 Vestergade 23. Telefon 369

Carl Berg & Søn,
 Urmager og Optiker.
 Største Lager af alt til Optik henhørende.

..... **Skolebøger.**

HVIDEHUS BOGLADE
JUL. JENSEN VEILE

..... **Skolemateriel.**

MARIUS GEERTSEN
 er den billigste i Vejle.

Engelsk
 Hatte, Underbeklædning, Slips
 Manchetskjorter faas bedst og billigst hos
A. Christensen,
 „High class tailor“.
 Nørreport.

Hjemmelavet Confekt
Agnes Hahn,
 Vestergade 18. Vejle.

H **USK**
 Uldvarehuset,
 Nørregade 28.

Fotografisk Specialhandel, Vejle.
 Jernbanep. **S. Jensen-Uhrback.** Telf. 858.

Stort Udvalg i nye og brugte Fotografiapp. samt alle Artikler for Fotografi. Alt Arbejde for **Amatører** udføres. Reparationsværksted for alle Foto-Instrumenter. 22 Aars praktisk Erfaring.

De bedste Lommeblyanter
 i
 Victor Dethlefsens Boghandel.

**Gør Deres Indkøb hos
 Bladets Averterende!**

J. Jensen-Bangs Telf. 323.
Skolestøvler anbefales.

Chr. Hansen,
 Rammefabrik,
 VEJLE Telefon Nr. 5.

Ib Møller, Kundstrejleri og Paraplyforretning
 Nørregade. ☒ Telefon 351.
Paraplyer, Piber, Stokke
 Lædervarer anbefales.

Sports-
Beklædning
 billigst i
TØJHUSET
 v. Carl B. Clemmensen,
Torvegade 17.
 Telf. 631.

Flipper, Slips
Hatte.
 Altid det nyeste hos **Joost.**